

Sygn. akt III Cz 18/14

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Arkadia Wyraz - Wieczorek

Sędziowie: SO Magdalena Balion - Hajduk

SR (del.) Marcin Rak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2014 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa R. K.

przeciwko (...)Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu w W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek zażalenia powoda na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2

wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 6 września 2013 r., sygn. akt I C 210/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Marcin Rak SSO Arkadia Wyraz – Wieczorek SSO Magdalena Balion - Hajduk

Sygn. akt **III Cz 18/14**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 06 września 2013r. Sąd Rejonowy oddalił powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu podał, że uwzględnienie powództwa nie było możliwe albowiem wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty tytuł egzekucyjny utracił moc. Dalej wskazał, że powództwo przeciwegzekucyjne służy merytorycznej obronie przed egzekucją, nie można nim zwalczać formalnych uchybień w toku nadawania klauzuli wykonalności. Wreszcie podał, że powód nie przedstawił zdarzeń materialnoprawnych wpływających na brak możliwości egzekwowania roszczenia. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania Sąd Rejonowy uzasadnił treścią art. 98 k.p.c.

Zażalenie na rozstrzygnięcie dotyczące kosztów postępowania złożył powód, domagając się zmiany punktu 2 wyroku poprzez nieobciążanie powoda kosztami zastępstwa procesowego, ewentualnie uchylenia punktu 2 wyroku i przekazanie sprawy w zakresie rozstrzygnięcia co do kosztów zastępstwa procesowego. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił rażące naruszenie przepisów prawa materialnego (art. 6 kc) poprzez nieuwzględnienie zasad współzycia społecznego oraz słuszności, a także naruszenie przepisów prawa procesowego poprzez zastosowanie przepisu z art. 98 k.p.c., podczas gdy Sąd powinien rozstrzygać na podstawie art. 102 kpc i nie obciążać powoda kosztami. W uzasadnieniu podał, że powód podejmował wszystkie możliwe prawnie sposoby, aby zapobiec egzekucji. W momencie składania pozwu nie wiedział, że przedmiotowa egzekucja zostanie zawieszona, a następnie umorzona w związku

ze skutecznym wniesieniem sprzeciwu od nakazu zapłaty. Dodał, że wydane orzeczenie godzi w zasady słuszności oraz dobre obyczaje. Sąd uznając powództwo za bezzasadne, powinien wziąć pod uwagę obecną sytuację majątkową powoda i o kosztach orzec na podstawie art. 102 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 98 § 1 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Prawidłowe zastosowanie tej regulacji prawnej sprowadza się zatem do ustalenia strony wygrywającej i przegrywającej, na którą zostanie nałożony obowiązek.

W niniejszym postępowaniu nie budziło wątpliwości, że powód przegrał spór, a zatem co do zasady to jego powinny obciążać koszty procesu.

Podnoszona w zażaleniu okoliczność, że powód starał się wszelkimi środkami zwalczać bezzasadnie – w jego ocenie – wszczętą egzekucję, nie świadczyła o wystąpieniu szczególnego wypadku z art. 102 k.p.c.

Oczywistym jest, że przed wszczęciem postępowania sądowego konieczne jest rozważenie, który ze środków ochrony będzie odpowiedni dla obrony praw powoda. Nie zasługuje bowiem – w kontekście regulacji art. 102 k.p.c. – na ochronę zachowanie zmierzające do mnożenia zbędnych postępowań, które bez potrzeby angażują zarówno sąd jak i przeciwnika procesowego. Dotyczy to w szczególności strony reprezentowanej przez fachowego pełnomocnika, którego zadaniem jest właściwy dobór środków prawnych zmierzających do obrony interesów mocodawcy.

W rozpoznawanej sprawie już z uzasadnienia pozwu wynikała jego oczywista bezzasadność, która powinna być wiadoma fachowemu pełnomocnikowi powoda. Co więcej, w uzasadnieniu doręczonego temu pełnomocnikowi odpisu postanowienia oddalającego wniosek o zabezpieczenie Sąd Rejonowy zwrócił uwagę na nieadekwatność postulowanego środka ochrony prawnej do powoływanego w pozwie stanu naruszenia prawa. Mając tą świadomość powód mógł więc cofnąć powództwo, co niewątpliwie uchroniłoby go od konieczności ponoszenia kosztów procesu zwłaszcza, że odpis pozwu nie został jeszcze doręczony pozwanemu.

Pomimo tego powód podtrzymał żądanie. W takiej sytuacji musiał więc liczyć się z koniecznością poniesienia kosztów procesu na rzecz pozwanego na zasadzie art. 98 k.p.c.

Żadna z podnoszonych w toku postępowania okoliczności nie wskazywała przy tym aby zastosowanie art. 102 k.p.c. uzasadnione mogło być wyjątkowo trudną sytuacją majątkową powoda. Powód nie wykazał bowiem aby w takiej sytuacji pozostawał. Poza tym wskazać trzeba, że trudna sytuacja ekonomiczna strony przegrywającej, nawet tak niekorzystna, że strona bez uszczerbku dla utrzymania własnego i członków rodziny nie byłaby w stanie ponieść kosztów, nie stanowi samodzielnej podstawy zwolnienia – na podstawie art. 102 kpc – od obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi, chyba że na rzecz tej strony przemawiają dalsze szczególne okoliczności, które same mogłyby być niewystarczające, lecz łącznie z trudną sytuacją ekonomiczną wyczerpują znamiona wypadku szczególnie uzasadnionego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 10 sierpnia 2012r., I ACa 316/12, Lex nr 1217649; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 28 sierpnia 2012r., I ACz 1178/12, Lex nr 1216285; postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 29 czerwca 2012r., I ACz 961/12, Lex nr 1171339).

Reasumując w sprawie nie zachodziły podstawy do zastosowania art. 102 k.p.c., a zatem oparcie przez Sąd Rejonowy zaskarżonego na zasadzie z art. 98 k.p.c. nie naruszało reguł stanowiących o obowiązku ponoszenia kosztów procesu. Zasadzona na rzecz pozwanego kwota wynagrodzenia pełnomocnika w wysokości 180 złotych była też zgodna z §6pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 roku, poz. 490).

Dlatego Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako niezasadne, a to na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

SSR del. Marcin Rak SSO Arkadia Wyraz – Wieczorek SSO Magdalena Balion – Hajduk